

PILOT EN PERILL

Katia Canciani (fragment adaptat)

Al petit aeroport de Puvirnituq, un poblet inuit situat al nord del Canadà, aquesta tarda de final d'octubre es presenta tranquil·la.

L'Otto és amb el seu pare, al segon pis de la torre de control. Se sent feliç: des que fa una setmana va complir 10 anys, pot acompanyar el pare a la feina.

L'Amittuq, el pare de l'Otto, s'encarrega de la torre de control durant el dia. La seva feina és informar els pilots de les condicions meteorològiques i de mantenir sempre la pista neta.

L'Amittuq observa el cel pel finestral i diu al seu fill:

–S'acosta una tempesta de neu. Aquesta tarda, l'Elsa se n'ha anat amb l'avió a buscar un malalt per portar-lo aquí, i encara no m'ha trucat. Amb aquest temps, segur que ha decidit passar la nit allà. Tancarem ja, fill.

L'Otto s'endú una decepció. Li hauria agradat veure aterrar l'avió de l'Elsa.

–I què passa amb el malalt? –pregunta.

–Els pilots fan tot el que poden. Però potser hi ha hagut retards i l'Elsa no ha pogut envolar-se. Hauran de venir demà...

L'Otto també mira cap al cel. Pensa en el malalt. Empitjorarà si l'Elsa no pot portar-lo de seguida? L'hospital de Puvirnituk és l'únic de tota la contrada.

El noi ho deixa córrer i pregunta:

–Apago la ràdio, pare?

–Sí, Otto. Gràcies.

Quan surten de la torre de control, l'Amittuq dona les claus del quad al seu fill.

–Em portes a casa?

L'Otto salta d'alegria. Li agrada moltíssim conduir el quad. I encara més si el seu pare hi va assegut al darrere.

Fa molt de fred, però tots dos somriuen mentre es mouen sobre la capa de neu que comença a cobrir el terra.

Aquesta tarda hi ha festa al poble. Tothom s'ha reunit per celebrar la inauguració de la pista de patinatge nova. Però després de pensar-s'ho molt, l'Otto i la seva amiga Sara han decidit no anar-hi. Han d'acabar les escultures que s'exposaran d'aquí a dos dies, amb les dels seus companys, al saló d'actes de l'escola.

El pare de la Sara acompanya la seva filla a ca l'Otto i s'ofereix a dur l'Amittuq a la festa. En acomiadar-se, l'Amittuq avisa els nens:

–El telèfon de la pista de patinatge encara no funciona, o sigui que no ens podreu trucar. Feu bondat i trebal·leu força.

La Sara i l'Otto han passat gairebé tot el dia junts a l'escola i, tanmateix, ara estan molt contents de veure's un altre cop, perquè són els millors amics del món.

Així que els pares marxen, els nois es posen a treballar les escultures de fusta. L'Otto està fent un caçador amb caiaç; la Sara, un narval. El so del martell i del cisell els produeix alegria.

Al cap de mitja hora, el soroll d'un motor interromp la seva feina. Els dos aprenents d'escultors alcen els ulls alhora, sorpresos.

L'Otto i la Sara deixen els cisells sobre la taula.

–Sembla un avió –diu la Sara, estranyada.

–No pot ser! –contesta l'Otto–. El pare m'ha dit que com que hi haurà tempesta de neu, no vindrà cap avió a l'aeroport aquesta nit.

Contesta aquestes preguntes:

Com es diu el pare de l'Otto ?

.....

Qui esperen que torni aquesta tarda?

.....

Per què el pare decideix tancar l'aeroport?

.....

.....

Pot ocasionar problemes aquesta decisió ? Per què?

.....

.....

Quin soroll alarma a l'Otto i a la Sara?

.....

Poden comunicar-se ràpidament amb el pare?

.....

Explica com creus que acaba la història?

.....

.....

.....